

Z zasad prawa wspólnotowego nie da się wyprowadzić wniosku, że prawa, które przysługują stronie w innym kraju członkowskim muszą być szersze niż prawa przysługujące jej w dotychczasowym miejscu zamieszkania. Przyjęcie stanowiska przeciwnego prowadziłoby do nadużycia tych zasad, godząc w inne, co najmniej równe im zasady i wartości, a tym samym prowadziło do legalizacji bardzo niebezpiecznego zjawiska określanego mianem „turystyki w zakresie praw jazdy”, które sprowadza się do wykorzystywania różnic w prawie wewnętrznym państw członkowskich do obchodzenia sankcji i rygorów, które wynikały z naruszenia podstawowych zasad porządku i bezpieczeństwa w ruchu drogowym w danym kraju.

por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 lipca 2018 r., sygn. II SA/Go 383/18, nieprawomocny

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanego wyroku obywatel Niemiec został pozbawiony uprawnień do kierowania pojazdami z powodu prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu. Okres cofnięcia uprawnienia co prawda minął, ale warunkiem odzyskania niemieckiego prawa jazdy był pozytywny wynik badań lekarsko-psychologicznych. Zainteresowany nie przystąpił do tych badań; wystąpił natomiast do starosty jednego z powiatów z wnioskiem o wydanie polskiego prawa jazdy kategorii B (motywując to zamieszkiwaniem w Polsce).

Zarówno starosta, jak i SKO odmówiły wydania dostrzegając w sytuacji dotyczącej niemieckiego prawa jazdy przeszkodę do wydania polskiego prawa jazdy. Sprawa dotarła do WSA, który poparł stanowisko organów administracji. Wskazał, że przepis art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami stanowi odzwierciedlenie regulacji zawartych art. 11 ust. 4 Dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U.UE.L.2006.403.18) zgodnie z którym państwo członkowskie odmawia wydania prawa jazdy osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu w innym państwie członkowskim. Państwo członkowskie może także odmówić wydania prawa jazdy osobie ubiegającej się o prawo jazdy, której prawo jazdy zostało w innym państwie członkowskim unieważnione.

Sąd wskazał, że celem tych przepisów jest uniemożliwienie osobom, które zostały wykluczone z uczestnictwa w ruchu drogowym na terytorium jednego z krajów członkowskich Unii Europejskiej, ominięcia sankcji nałożonych mocą prawomocnych orzeczeń właściwych władz i nie dopuszczenie ich do ruchu drogowego bez uprzedniego spełnienia określonych przepisami prawa warunków do odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami. Skoro zatem aby ubiegać się o ponowne wydanie uprawnienia do kierowania pojazdami w Niemczech skarżący musiałby spełnić dodatkowy warunek, a mianowicie przedstawić pozytywną opinię lekarsko-psychologiczną potwierdzającą jego zdolność do uczestnictwa w ruchu drogowym, to oczywistym jest, że wydanie mu polskiego prawa jazdy bez spełnienia tego warunku prowadziłoby do obejścia prawa niemieckiego. Właśnie wyeliminowaniu możliwości takiego obejścia prawa państw członkowskich służy powołany wyżej przepis dyrektywy 2006/126 i stanowiący jego odpowiednik art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami. To z kolei oznacza, że decyzja właściwego starosty i następująca po niej decyzja SKO były poprawne.